

favne naturlig Begrundelse og vilde tillige kunne blive høist ubilligt mod den virkelige Opfinder; saafremt man derfor desuagtet vilde tilstaa ham en saadan udelukkende Ret, maatte det være af rent praktiske Hensyn, navnlig for at fremme Indførelsen af udenlandske Opfindelser, som kunne antages at have Betydning for Industriens Udvikling her i Landet, men som kun kunne bringes til Udførelse med en saa betydelig Bekostning, at Vedkommende kun kan antages at ville indlade sig paa Foretagendet, naar han i nogle Aar er sikret mod Konkurrenter. Det tør nu vel ikke benægtes, at saadanne Hensyn, navnlig i en mindre Stat, kunne have deres berettigede Betydning, men det kan dog vistnok antages, at der enten af selve Opfinderen eller af Andre med hans Samtykke ogsaa her i Landet vil blive taget Patent paa saadanne fremmede Opfindelser, som ere af Bigtighed for vor Industri, og hvis Produkter her finde et Marked, eller at der ialtfald vil findes Industridrivende, som ogsaa uden særlig Bessyttelse her i Landet ville indføre slige Opfindelser, og det skjønes derfor ikke, at disse Hensyn give tilstrækkelig Føie til at fravige, hvad der i den heromhandlede Henseende maa erkendes at være det i og for sig Rigtige og Billige.

Det er iøvrigt en Selvfølge, at ogsaa indførte Opfindelser, der ere patenterede i Udlandet, maa have bevaret deres Karakter af Nyhed, for at det paa samme her i Landet erhvervede Patent skal kunne agtes gyldigt, og at nærværende Paragraf er at forstaa paa denne Maade, fremgaar af det brugte Udtryk „nye Opfindelser“ samt Henviisningen til Lovforslagets § 2.

At de her i Landet meddelte Patenter paa Opfindelser, der ere patenterede i Udlandet, ikke kunne forblive gyldige udover det Tidsrum, for hvilket det fremmede Patent er meddelt eller forbliver i Kraft, synes at være tilstrækkelig begrundet ved den Betragtning, at Opfinderen egentlig ikke her i Landet yder det Bederlag for Bessyttelsen, som vilde have været Tilfældet, hvis han først havde begjært Patent her; thi han har alt i vedkommende fremmede Stat aabenbaret sin Opfindelse og overdraget Almenheden den fra Bessyttelsens Ophør at regne.

Til §§ 6—8.

Da det ikke sjældent og maasse endog fortrinnsvis for de betydningsfuldere Opfinders Vedkommende vil være Tilfældet, at Opfinderen i Løbet af det Tidsrum, for hvilket Patentet er gjældende, foretager Forandringer ved Opfindelsen eller føjer Tillæg til den, synes der at være Føie til dels at indrømme ham en lettere Afgang til ved et Tillægspatent at erhverve en tilsvarende Bessyttelse paa disse Forandringer og Tillæg, dels i et passende Tidsrum efter Erhvervelsen af Hovedpatentet at sikre ham Fortrinsret til at opnaa saadan Bessyttelse. Opfinderen maa nemlig ikke med at sikre sig Bessyttelsen for Hovedopfindelsen, og det kan derfor vel være, at Opfindelsen endnu trænger til videre Udvikling for at naa sin fulde Betydning, medens det, naar den først bringes til praktisk Udførelse, maasse lettelig vil vise sig, hvorledes Manglerne skulle afhjælpes. Han vilde derfor stundom kunne tabe Frugten af sin Opfindelse, naar en Anden kom ham i Forkjøbet med at erhverve Patent paa nærliggende Forandringer eller Tillæg til samme, som ere nødvendige for at give Opfindelsen sin rette praktiske Betydning. Opfinders Fortrinsret er foreslaaet bevaret i 2 Aar efter Indgivelsen af Begjæringen om det paa Hovedopfindelsen meddelte Patent (Lovforslagets § 7); man har nemlig troet, at der er Føie til ikke at bestemme en kortere Frist for Fortrinsrettens Udløb, idet der vistnok er Grund til i denne Retning at tage det størst mulige Hensyn til Hovedopfinderen, og vedkommende Trediemand forsaavidt Intet lieder ved, at den ommeldte Fortrinsret gives en videre Udstrækning, som han dog ikke uden den oprindelige Patenthavers Samtykke vil kunne bringe de af ham anmeldte Forandringer eller Tillæg til praktisk Udførelse, forinden Hovedpatentet er traadt ud af Kraft.

Til §§ 9—10.

Disse Paragrafer indeholde detaillerede Bestemmelser angaaende den hele Fremgangsmaade ved Begjæring om Patent. Det er vel i Udlandets Patentlovgivninger ikke uden Eksempel, at den detaillerede Ordning af det herberorte Forhold er henvist til Afgjørelse